

DEN LANGE REJSE

AF MIA LEJSTED

■ *Mødet med kunstneren Torben Bohse og hans værker har været og er en særdeles stor oplevelse – og lidt af en overraskelse. Mødet med værkerne vender vi tilbage til, men det lille moment af overraskelse er i tiden op til udstillingen blevet tydeligere; værkerne er bjergtagende i al deres rigdom og samtidig vanskelige at formulere sig om. Nu står denne oplevelse naturligvis som en meget subjektiv konstatering, men ikke mere end at den kan deles med andre og måske medvirke til at åbne et par døre til Bohses verdensrum.*

Kniben, dilemmaet eller måske nærmere snerten af forlegenhed har indfundet sig, når der eksempelvis er blevet spurgt ind til Bohses kunst; Hvad? Og hvem? Og der næsten hver gang, og som det første, gribes til superlativer såsom: fantastisk, imponerende og gribende eller fristelsen til at kaste sig ud i malende vendinger om blandt andet kunstnerens varme og nærvær. Der er for så vidt ikke noget i vejen med nogen af delene, udover at spørgeren måske ikke er blevet så meget klogere på, hvorfor og hvad det er ved Bohses kunst, der er så gribende. Det står ikke umiddelbart mål med ord. Og måske er det indlysende nok. Værkerne er mættede af en ofte energisk, lysende farvepalet, i motiverne er der velkendte objekter og figurer, men der er nok flest af de ikke så velkendte – eksempelvis hybrider af menneske og dyr, særegne ansigter, masker og dukker – slanger, englevinger og udefi-

nerbare vingede væsener. Og så dog alligevel. Kender vi ikke versionen af frygten og falskheden? Angstens væsen? Dæmonerne og de mørke sider – eller sorte huller? Kender vi ikke til skønheden, euforien og sensualiteten – de himmelske eller magiske stunder? Jo, forhåbentlig. Vi ser det hele foldet ud og fremstillet i Bohses største værker. Måske er det ikke så besynderligt, at mødet med Bohses kunst er vanskelig at sætte ord på. Torben Bohse sætter os på rejse, vi hvirvles rundt, tju-vej – hvad sker der? En rutsjetur, vi mærker suget i maven og brystet – gysed. Der er ikke lutter skønhed i værkerne – men dog den fantastiske kvindefigur, der er gennemgående og karakteristisk for mange af værkerne. Hun er så skøn, at hun må være en drøm, let og mild som en brise. Hun er så nærværende og bevidst om sit køn og virkning, at hun er meget virkelig. Og hun er, som

Siddende i midten ses Torben Bohse ved ferniseringen af den retrospektive udstilling: "Den lange rejse".

kvinden med sværdet eller bag grimhedens maske, beregnende, kold og kynisk.

Eller hun er dronningen selv, som hun står i sin lysende gule og glimtende kjole – klædt i guld og med dronningekrone. Alfedronning? Eller en frelsende engel? For rundt om hende myldrer det med dyr i klædedragter, børn, blomster og fantasivæsener – eller de er ikke fantasi, men afdødes sjæle, som ingen steder hører til og derfor er at finde alle steder. Man ved det vist aldrig –

Scenen er til tider sat som i et eventyr eller på et teater. Alle rollerne præsenteres – er der kategorier, arter og afarter, vi genkender? Der er alt, som hører til et vellykket og fuldendt stykke; kærlighed, drama, smerte, sorg, magi, kogleri – skæbnen og døden. Og døden er absolut ikke til at tage fejl af i værket "Maries død" fra 1990.

Manden med leen er til stede – iført præstekrave? Marie holdes oppe af en gul skikkelse – en ond kraft? Hun er stukket i siden med et spyd, hendes ansigt er nu en hvid maske med blomster på kind. Smuk og let med englevinge – og livsforladt.

Efter en tid i værkets univers vover man at stå af, eller man bliver nødt til det – der er behov for en lomme med lidt ro og tryghed i form af noget velkendt og hverdagsagtigt. Og jo, man kan finde det velkendte og hverdagsagtige – en kop, en hat, en sommerfugl. Men det holder ikke. Forbindelserne eller anknytningen genstandene indbyrdes lader os ikke i ro – vi forventer en anden orden og sammenhæng. Ja, måske er det i virkeligheden vores medfødte eller tillærte form for ordenssans og vores vante billeder af verden, der forstyrres – og dertil kan man kun sige: Tak for det!

Det er en meget stor glæde at kunne præsentere denne større udstilling af kunstneren Torben Bohse og samtidig danner rammen om en festlig markering af kunstnerens 70 års fødselsdag. Udstillingen har således også et retrospektivt snit i forhold til Bohses mangeårige kunstneriske virke og i forhold til en variation i anvendte teknikker. Torben Bohse, der i det daglige har sit arbejdssted i det sydsjællandske, er uddannet på det Kgl. Kunstakademi i København. Han har siden tresserne været en flittig udstiller i ind- og udland, ved censurerede udstillinger, på større danske kunstmuseer og gallerier.

Tak til Torben Bohse fordi du var så meget indstillet på denne udstilling. Og tak fordi vi må være med til at fejre et langt kunstnerisk virke med dette udvalg af værker – vi har fået et kig i din skattekasse.